

คำนำ

ชั้นบริบาล

จุดประสงค์ จุดประสงค์ของชั้นบริบาลคือเพื่อช่วยให้เด็กๆ เรียนรู้พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์และดำเนินชีวิตตามนั้น ชั้นบริบาลควรช่วยให้เด็กๆ เพิ่มพูนความเข้าใจและความรักต่อพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ มีประสบการณ์ที่ดีในสภาพแวดล้อมของศาสนาจักร และเกิดความรู้สึกว่าตนมีคุณค่า

จดหมายถึงผู้ปกครอง สองสามสัปดาห์ก่อนเด็กคนหนึ่งจะเริ่มเข้าชั้นบริบาล สมาชิกคนหนึ่งในฝ่ายประธานปฐมวัยควรมอบสำเนาจดหมายในหน้า 7 ให้ผู้ปกครองของเด็ก

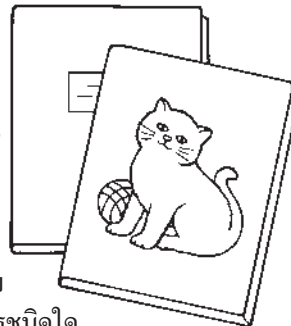
ผู้นำบริบาล อย่างน้อยควรมีสองคน (ผู้นำบริบาลและผู้ช่วยผู้นำบริบาล) ได้รับการเรียกให้ดูแลชั้นบริบาลแต่ละชั้น ถ้าผู้นำบริบาลไม่ได้เป็นสามีภรรยา ก็ควรเป็นเพศเดียวกัน ผู้นำบริบาลควรทำงานด้วยกันในช่วงชั้นบริบาลเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กๆ ปลอดภัยและมีความสุข

สภาพแวดล้อม ชั้นบริบาลควรให้เด็กๆ ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยความรัก ปลอดภัย และมีระเบียบ ห้องควรสะอาด น่าอยู่ น่าเรียน และถ้าเป็นไปได้ ควรอยู่ใกล้ห้องน้ำ ของเล่นต้องสะอาด ปลอดภัย และอยู่ในสภาพดี ไม่ควรใช้ของเล่นที่ต้องปีนป่าย

ตารางเวลา โดยปกติชั้นบริบาลจะใช้เวลาทั้งหมดในช่วงปฐมวัย เวลาดังกล่าวควรแยกเป็นช่วงๆ ได้แก่ ช่วงบทเรียน ช่วงอาหารว่าง ช่วงดนตรี และช่วงเล่น ความต้องการของเด็กๆ จะช่วยท่านตัดสินใจเรื่องลำดับและความยาวของแต่ละช่วง เด็กตอบรับเป็นอย่างดีต่อความเสมอต้นเสมอปลาย ด้วยเหตุนี้จึงต้องทำตามลำดับเดิมในแต่ละสัปดาห์

- บทเรียน:** เริ่มและจบช่วงบทเรียนด้วยการสวดอ้อนวอน ซึ่งควรจะให้เด็กคนหนึ่งเป็นผู้สวดอ้อนวอน (ด้วยความช่วยเหลือจากผู้นำบริบาลถ้าจำเป็น) ในช่วงบทเรียน ให้นำเสนอกิจกรรมบางส่วนหรือทั้งหมดจากบทเรียนในคู่มือเล่มนี้ ท่านสามารถทำกิจกรรมเหล่านี้ซ้ำได้ตลอดช่วงชั้นบริบาล แหล่งช่วยอื่นที่ศาสนาจักรจัดทำอาจมีประโยชน์ เช่น *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก* และนิตยสารศาสนาจักร
- การเล่น:** ปล่อยให้เด็กๆ เล่นของเล่น ภาพปริศนา และหนังสืออย่างอิสระ เด็กๆ เรียนรู้ผ่านการเล่น หลังจากเล่นเสร็จแล้วให้เด็กๆ ช่วยเก็บของต่างๆ ให้เรียบร้อย
- อาหารว่าง:** จัดอาหารว่างที่มีประโยชน์และรับประทานได้สะดวก ถามผู้ปกครองว่ามีอาหารชนิดใดบ้างที่พวกเขาไม่ต้องการให้บุตรหลานรับประทาน ให้เด็กๆ ล้างมือและขอพรอาหารก่อนรับประทาน เงินค่าอาหารว่างควรมาจากงบประมาณปฐมวัย

เคล็ดลับการสอน

ดูข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิก ลักษณะของเด็กวัยบริบาล ได้ใน *ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน: คู่มือประกอบการสอนพระกิตติคุณ* (1999) หน้า 110-111

ตารางเวลา: เมื่อกำลังวางแผนตารางเวลาสำหรับชั้นบริบาล จงคำนึงถึงความต้องการของเด็ก พวกเขาต้องได้นานเท่าใดก่อนที่พวกเขาจะอยากเดินไปเดินมา พวกเขาจะหิวและต้องรับประทานอาหารว่างเมื่อใด กิจกรรมเงียบๆ จะช่วยให้พวกเขาพร้อมเรียนบทเรียนหรือไม่ จำไว้ว่า เด็กเล็กมีช่วงความสนใจสั้นคอยสังเกตอาการไม่อยู่นิ่งและพฤติกรรมอื่นที่บ่งบอกท่านว่าเด็กต้องการการเปลี่ยนแปลง

การเล่น: เด็กวัยบริบาลไม่พร้อมทางอารมณ์หรือทางสังคมที่จะแบ่งปันของเล่นและเครื่องเล่นอื่น อย่างบังคับพวกเขาให้แบ่งปันถ้าพวกเขาไม่ยอมทำเช่นนั้น

เคล็ดลับการสอน

- **ดนตรี:** ร้องเพลง เล่นเครื่องดนตรีง่ายๆ หรือเคลื่อนไหวหรือเดินตามจังหวะเพลง (ดู “ดนตรีในชั้นบริหาร” หน้า 4) ช่วงนี้ของชั้นบริหารสามารถเป็นส่วนหนึ่งของช่วงบทเรียนได้ หรือจะแยกเป็นช่วงดนตรีต่างหากก็ได้

หลังจากจบชั้นบริหาร ครูต้องแน่ใจว่าผู้ปกครองหรือสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวมารับเด็ก พวกเขาไม่ควรให้คนใดพาเด็กไปเว้นแต่ผู้ปกครองอนุญาต

การเปลี่ยนช่วง จัดกิจกรรมที่ช่วยเด็กๆ เปลี่ยนจากช่วงหนึ่งเป็นอีกช่วงหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น ท่านอาจจะร้องเพลง เช่น “แสนสนุก” (*หนังสือเพลงสำหรับเด็ก* หน้า 129) โดยใช้คำว่า “การเก็บของเล่นช่างแสนสนุก” หรือ “ล้างและเช็ดมือช่างแสนสนุก” และอื่นๆ

เกี่ยวกับบทเรียนในคู่มือเล่มนี้

จุดประสงค์ของบทเรียนในคู่มือเล่มนี้คือเพื่อช่วยให้เด็กวัยบริหารเรียนรู้หลักคำสอนพื้นฐานของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ จงสาวด้อนวนอนขอการนำทางและแสงหาอิทธิพลของพระวิญญาณขณะที่ท่านเตรียมสอนบทเรียนเหล่านี้ (ดู *ไม่มีการเรียกไฉยิ่งใหญ่กว่าการสอน* หน้า 97-99) ท่านจะสอนบทเรียนใดก่อนก็ได้ และจะสอนบทเดิมติดต่อกันหลายสัปดาห์ก็ได้ ทั้งยังสามารถสอนบทเดิมซ้ำสองครั้งในระหว่างชั้นบริหารชั้นเดียวกันได้ด้วย ขึ้นอยู่กับความต้องการและความสนใจของเด็กๆ

ใช้เฉพาะแหล่งช่วยที่ศาสนาจักรจัดทำเท่านั้น นอกจากกิจกรรมในคู่มือเล่มนี้แล้ว ท่านสามารถใช้เกม รูปภาพ เพลง เรื่องเล่า และกิจกรรมอื่นๆ จากนิตยสารศาสนาจักรได้

ใช้พระคัมภีร์ขณะที่ท่านสอนเด็ก เมื่อบทเรียนเสนอให้ท่านเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์ จงเปิดพระคัมภีร์และชี้ตรงที่พูดถึงเรื่องดังกล่าว การทำเช่นนี้จะช่วยให้เด็กเข้าใจว่าสิ่งที่ท่านสอนมาจากพระคัมภีร์ จงสอนพวกเขาให้เห็นคุณค่าและเคารพพระคัมภีร์ ถ้าท่านไม่มีพระคัมภีร์เป็นของตนเอง ให้ถามอธิการหรือประธานสาขาว่าจะสั่งซื้อได้อย่างไร

ขณะสอนบทเรียนเหล่านี้ ท่านต้องรู้สึกไวต่อสภาพบ้านและครอบครัวของเด็ก เมื่อบทเรียนพูดถึงบิดามารดาหรือครอบครัวของเด็ก ให้คำนึงถึงความรู้สึกของเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อคนเดียวหรือแม่คนเดียว จากปู่ย่าตายาย หรือจากสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัว

จงไวต่อความรู้สึกของเด็กทุกพลภาพในบริบาลด้วย เน้นสิ่งที่เด็ก *สามารถ* ทำได้ ไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาทำไม่ได้ ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสอนเด็กทุกพลภาพใน *ไม่มีการเรียกไฉยิ่งใหญ่กว่าการสอน* หน้า 38-39

ส่วนสำคัญของบทเรียนมีดังนี้

คำแนะนำสำหรับครู บทเรียนแต่ละบทเริ่มด้วยคำอธิบายพอสังเขปเกี่ยวกับหลักคำสอนที่ต้องสอน รวมไปถึงข้อพระคัมภีร์อ้างอิง การอ่านและไตร่ตรองคำนำและข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องจะช่วยเตรียมตัวท่านทางวิญญาณให้พร้อมสอนหลักคำสอนด้วยพระวิญญาณ คำนำดังกล่าวมีไว้เพื่อให้ท่านอ่านให้เด็กบริหารฟัง

กิจกรรมการเรียนรู้ วัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้คือเพื่อสอนพระกิตติคุณโดยให้เด็กๆ มีโอกาสดังนี้

- ได้ยินหลักคำสอน
- เห็นภาพที่เกี่ยวข้องกับหลักคำสอน
- ร้อง (หรือได้ฟังเพลง) เกี่ยวกับหลักคำสอน
- ทำกิจกรรมทางกายที่เกี่ยวข้องกับหลักคำสอน
- ถ่ายทอดบางอย่างเกี่ยวกับหลักคำสอน

กิจกรรม: สังเกตการณ์ส่วนร่วมของเด็กในระหว่างกิจกรรม ท่านรู้ถึงความสามารถและความต้องการของเด็กในบริบาลของท่าน ปรับกิจกรรมตามความจำเป็น (ดู *ไม่มีการเรียกไฉยิ่งใหญ่กว่าการสอน* หน้า 33-34)

กล่องกิจกรรม: ท่านอาจจะทำกล่องกิจกรรมไว้ในห้องเรียนบริบาลเพื่อเก็บสิ่งที่ท่านทำหรือใช้ทำกิจกรรม เช่น ภาพปริศนา รูปภาพ หุ่นกระบอก สำเนาภาพระบายสี และอื่นๆ ท่านสามารถใช้สิ่งเหล่านี้ได้ทุกเมื่อในระหว่างชั้นบริหาร

เตรียมสถานที่พิเศษแห่งหนึ่ง ในห้องบริบาลไว้ให้เด็กๆ มารวมกันอยู่ใกล้ๆ ท่านเพื่อทำกิจกรรมการเรียนรู้ อาจจะบนผ้าห่มหรือบนเสื่อ หรือจัดเก้าอี้เป็นวงกลมก็ได้ จงนั่งหรือคุกเข่าเพื่อท่านจะใกล้ชิดเด็กๆ และอยู่ในระดับสายตาของพวกเขา (หมายเหตุ: โปรดแต่งกายให้เหมาะกับการคุกเข่า นั่งบนพื้น และก้มตัว)

กิจกรรมรวมกลุ่ม: เริ่มบทเรียนแต่ละบทโดยรวมกลุ่มเด็กๆ ด้วยเพลงหรือกิจกรรมอื่นที่ศาสนาจักรอนุมิตี เมื่อท่านใช้กิจกรรมรวมกลุ่มเหมือนเดิมทุกสัปดาห์ เด็กจะจำได้ว่ากิจกรรมดังกล่าวคือสัญญาณเตือนว่าช่วงบทเรียนกำลังจะเริ่ม และจะช่วยให้พวกเขาพร้อมรับบทเรียน กิจกรรมรวมกลุ่มอาจเป็นกิจกรรมง่ายๆ เช่น ท่านปรบมือตามจังหวะและเชิญชวนเด็กๆ ให้ปรบมือตามท่าน เพลงหรือกิจกรรมเกือบทั้งหมดที่ศาสนาจักรอนุมิตีจะใช้ได้ผลถ้าไม่สลับซับซ้อนและใช้อย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์

ตัวอย่างของกิจกรรมรวมกลุ่ม ได้แก่

- ร้องเพลงที่เด็กๆ ชอบ เช่น “ฉันลูกพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 2-3) หรือ “จงรักกันและกัน” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 74)
- ร้องเพลง “หากว่าเรานั้นมีความสุข” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 125) โดยใช้เนื้อร้องต่อไปนี้

หากว่าเราพร้อมจะเรียนรู้ จงนั่งลงเรียน
หากว่าเราพร้อมจะเรียนรู้ จงนั่งลงเรียน
หากว่าเราพร้อมจะเรียนรู้ เราจะได้รับพรแน่นอน
หากว่าเราพร้อมจะเรียนรู้ จงนั่งลงเรียน

- ท่องบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วให้เด็กๆ ทำท่าประกอบตามท่าน หนูดีใจที่ได้มาโบสถ์วันนี้ (เอาปลายนิ้วชี้คั่นทำเป็นรูปยอดแหลม) มาเรียนเรื่องพระเยซู ร้องเพลง (เอามือป้องปาก) และสวดอ้อนวอน (กอดอก)

กิจกรรมให้เลือกทำ

บทเรียนแต่ละบทจะเสนอกิจกรรม 2 ถึง 4 อย่างให้เลือกทำถ้าท่านต้องการเสริมบทเรียน ท่านสามารถใช้กิจกรรมเหล่านี้ในช่วงอื่นๆ ของชั้นบริบาลได้ด้วย กิจกรรมมากมายเหล่านี้ต้องมีการเตรียมเพิ่มเติม ถ้าท่านหาสิ่งที่ต้องใช้ในกิจกรรมเหล่านี้ไม่ได้ ให้ใช้สิ่งที่คล้ายคลึงกันแทน เงินค่าอุปกรณ์มาจากงบประมาณปฐมวัย

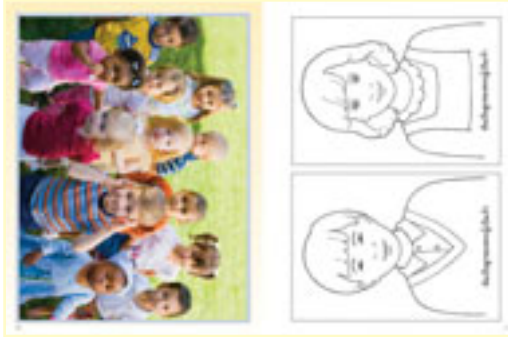
เคล็ดลับการสอน

การรวมกลุ่ม: ชมเชยเด็กที่นั่งกับท่าน ถ้าเด็กบางคนไม่อยุ่กนั่ง อย่างกับพวกเขา แต่กระตุ้นพวกเขาด้วยกิจกรรมหลากหลาย ขณะที่ผู้นำบริบาลคนหนึ่งกำลังสอน ผู้นำบริบาลอีกคนหนึ่งจะช่วยดึงความสนใจของเด็ก

เพลง: ถ้าท่านใช้เพลงหรือร้อยกรองกิจกรรมเพื่อรวมกลุ่ม ให้ทำซ้ำสองสามครั้งโดยใช้เสียงให้เบาลงตามลำดับ

การทำซ้ำ ช่วยให้เด็กๆ เรียนรู้ ถ้าเด็กชอบกิจกรรมการเรียนรู้หรือกิจกรรมให้เลือกทำอย่างหนึ่งเป็นพิเศษ ท่านจะทำซ้ำในช่วงใดก็ได้ของชั้นบริบาลและในอาทิตย์ต่อไป

ภาพต่างๆ บทเรียนแต่ละบทจะมีภาพสองหน้ารวมอยู่ด้วย ได้แก่ ภาพระบายสีและภาพลายเส้น จุดประสงค์คือเพื่อเสริมให้นักหลักธรรมที่สอนในบทเรียนด้วยภาพ ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้ภาพเหล่านี้มีอยู่ในบทเรียน

เคล็ดลับการสอน ด้านขวาของแต่ละหน้าคือข้อเสนอแนะและแนวคิดที่จะช่วยให้ท่านสอนบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ บางส่วนเป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำเสนอกิจกรรมพิเศษบางอย่าง แต่ส่วนใหญ่เป็นหลักทั่วไปที่ประยุกต์ใช้ได้ทุกครั้งที่ท่านสอนเด็กเล็ก

ดนตรีในชั้นบริบาล

เด็กวัยบริบาลพร้อมและสนใจใคร่รู้เกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ และดนตรีจะช่วยให้พวกเขาเรียนรู้ ดนตรีอัญเชิญพระวิญญาณ ตลอดจนสามารถสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเต็มไปด้วยความรักอันจะทำให้ชั้นบริบาลเป็นสถานที่ซึ่งเด็กอยู่ได้อย่างมีความสุข

ไม่ต้องกังวลถ้าท่านไม่ได้เป็นนักร้องที่มีพรสวรรค์ เด็กๆ จะฟังเนื้อร้อง ฝึกร้องสีหน้าของท่าน และเพลิดเพลินกับทำนองเพลงมากกว่าจะสนใจความสามารถในการร้องเพลงของท่าน

วิธีใช้ดนตรี ดนตรีมีประโยชน์หลากหลายในชั้นบริบาล ท่านสามารถใช้ดนตรีเพื่อ

- ต้อนรับเด็กๆ ตัวอย่างเช่น ท่านอาจบรรเลงเพลงเบาๆ ขณะเด็กๆ เข้ามาในชั้นบริบาล
- สอนหลักธรรมพระกิตติคุณ บทเรียนส่วนใหญ่ในคู่มือเล่มนี้เสนอแนะเพลงที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อของบทเรียน
- ช่วยเด็กๆ เตรียมทำกิจกรรมที่ต่างออกไป ตัวอย่างเช่น สร้างบรรยากาศของความคารวะขณะเตรียมรับช่วงบทเรียน
- เปิดโอกาสให้เด็กๆ ได้เคลื่อนไหวและเพลิดเพลิน
- ช่วย让孩子们 คุ้นกับเพลงที่พวกเขาจะร้องในปฐมวัย

การช่วยให้เด็กๆ มีส่วนร่วม เพื่อสอนเด็กร้องเพลงจรร้องท่อนสั้นๆ สอง

ครั้งแล้วเชิญชวนพวกเขาให้ร้องตาม ชมเชยความพยายามของพวกเขา ครั้งแรกพวกเขาอาจจะร้องได้คำสองคำ และเด็กเล็กอาจจะร้องไม่ได้เลย แต่พวกเขาจะยังคงเรียนรู้และสนุกกับการฟังท่านร้องเพลง พวกเขาอาจจะชอบทำท่าง่ายๆ ที่มากับเพลง แต่สุดท้ายแล้วพวกเขาจะรู้จักเนื้อร้องและเริ่มร้องตามท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าท่านร้องซ้ำหลายๆ ครั้ง

เคล็ดลับการสอน

ภาพ: เพื่อช่วยให้เด็กเรียนรู้จากรูปภาพและภาพลายเส้น ท่านต้องชี้ให้เห็นรายละเอียดอันเกี่ยวข้องกับหลักธรรมที่ท่านกำลังสอน

ดนตรี: ท่านไม่จำเป็นต้องใช้เปียโนหรือเครื่องเล่นซีดีในชั้นบริบาล เด็กจะรู้สึกสบายใจถ้าท่านให้พวกเขาทำวงล้อวงรอบตัวท่านและร้องเพลง ท่านต้องรู้จักเนื้อร้องเป็นอย่างดีเพื่อท่านจะสามารถสบตาเด็กได้ขณะร้อง

แหล่งช่วยด้านดนตรี: ท่านอาจจะเตรียมกล่องใส่แหล่งช่วยด้านดนตรีไว้ในห้องเรียนบริบาลเพื่อใช้เก็บเพลงและร้องกิจกรรมที่เด็กๆ ชอบ รูปภาพง่ายๆ ไว้ให้เด็กถือขณะที่ท่านร้องเพลง หรือเครื่องดนตรีที่เล่นได้ง่าย

แหล่งช่วยอื่นๆ เนื้อร้องของเพลงหลายๆ เพลงมีอยู่ในบทเรียนในคู่มือเล่มนี้ ท่านสามารถใช้

- หนังสือเพลงสำหรับเด็ก และเทปเพลงปฐมวัย เพลงง่ายๆ ที่มีลีลาซ้ำกันเหมาะสมเป็นพิเศษสำหรับเด็กวัยบริบาล ท่านอาจจะเพิ่มทำประกอบง่ายๆ ตามเนื้อร้อง
- เว็บไซต์ดนตรีของศาสนาจักร www.lds.org/churchmusic ท่านสามารถฟังเพลงต่างๆ ใน หนังสือเพลงสำหรับเด็ก และหนังสือเพลงสวดได้จากเว็บไซต์นี้
- ความช่วยเหลือจากผู้นำคนตรีปฐมวัย

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นและวิธีที่อาจแก้ไขได้

ต่อไปนี้เป็นปัญหาบางอย่างที่อาจเกิดขึ้นในชั้นบริบาลพร้อมข้อเสนอแนะบางประการในการแก้ไข จงชมเชยเด็กด้วยความจริงใจทุกครั้งที่เขาหรือเธอประพฤติตัวเหมาะสม การบังคับเด็กให้ทำตามไม่ใช่วิธีแก้ไขปัญหาพฤติกรรม จำไว้ว่าเด็กทุกคนต้องมีประสบการณ์ที่สนุกสนานและเต็มไปด้วยความรักในชั้นบริบาล

ปัญหา

ผู้ปกครองพาเด็กคนหนึ่งมาที่ชั้นบริบาล และเด็กร้องไห้เมื่อผู้ปกครองพยายามจะออกจากห้อง

ดูเหมือนเด็กจะกลัวท่านหรือเด็กคนอื่นๆ เดินอย่างไร้จุดหมายไปทั่วห้อง หรือไม่ยอมปฏิสัมพันธ์กับเด็กคนอื่นๆ

เด็กเกาะท่านไม่ยอมห่างและเรียกร้องความสนใจจากท่านตลอดเวลา

เด็กไม่ยอมนั่งฟังเงียบๆ ระหว่างบทเรียน เด็กหันเหความสนใจหรือก่อกวนเด็กคนอื่นๆ

วิธีที่อาจแก้ไขได้

เชิญผู้ปกครองให้อยู่ก่อนจนกว่าเด็กจะหยุดร้องและสงบลง พยายามให้เด็กสนใจกิจกรรมที่กำลังเกิดขึ้นในชั้นบริบาล และเชิญชวนเด็กให้มีส่วนร่วม

จงอดทน อย่ากดดันเด็กให้มีส่วนร่วม ให้เวลาเด็กเพื่อทำความรู้จักกับท่าน เด็กคนอื่นๆ และสภาพแวดล้อม ให้ความมั่นใจแก่เด็กเป็นครั้งคราวและยังคงเชิญชวนเด็กให้ร่วมกิจกรรม ท่านต้องแน่ใจว่าชั้นบริบาลเป็นประสบการณ์ที่สนุกสนานและเต็มไปด้วยความรักสำหรับเด็ก

เด็กเล็กต้องการความอบอุ่นและความสนใจ การพูดคุยและการปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยความรักมักทำให้เด็กพอใจ จากนั้นค่อยกระตุ้นเด็กให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริบาล

ผู้นำบริบาลคนหนึ่งจะดึงความสนใจของเด็กไปที่กิจกรรมขณะที่ผู้นำอีกคนหนึ่งดำเนินกิจกรรม การให้เด็กถือของบางอย่างจะช่วยให้เขาหรือเธอมีส่วนร่วมในบทเรียนอย่างกระตือรือร้น ท่านอาจจะต้องให้เด็กคนนั้นนั่งกับครูคนที่สองเพื่อให้เด็กคนอื่นๆ มีประสบการณ์การเรียนรู้ที่ปลอดภัยและได้ประ-

โยชน์ จำไว้เสมอว่าต้องปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยความรักและความอดกลั้น

ปัญหา

เด็กลุกขึ้นยืนและเดินออกไปก่อนกิจกรรมเสร็จ

เด็กเริ่มแย่งของเล่น

เด็กเริ่มเล่นเกร-ชว่างปา เหวี่ยง หรือทุบของเล่น

เด็กเริ่มร้องไห้โยเย เมื่อท่านพยายามปลอบ เด็กกลับพูดในทำนองว่า “หนูไม่ชอบคุณ” หรือ “คุณไม่ใช่แม่ของหนู” แล้วเดินหนีไป

วิธีที่อาจแก้ไขได้

จงตื่นตัวและรู้ถึงความต้องการ ความสนใจ และช่วงความสนใจของเด็กแต่ละคน มองหาสาเหตุที่เด็กไม่อยู่นิ่งเพื่อท่านจะสามารถปรับกิจกรรมให้เหมาะกับความต้องการของเด็ก ขณะที่ครูคนหนึ่งดำเนินกิจกรรม ครูอีกคนหนึ่งจะเชิญชวนและกระตุ้นเด็กที่หมดความสนใจ อย่างบังคับเด็กให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม

เด็กเล็กไม่ค่อยอยากแบ่งปัน ท่านอาจจะต้องเข้าไปช่วยพวกเขาแก้ไขปัญหาหรือป้องกันไม่ให้อำพาทันกัน เสนอแนะวิธีที่พวกเขาจะเล่นด้วยกัน หรือดึงความสนใจไปที่ของเล่นชิ้นอื่นและกิจกรรมอื่น ต้องแน่ใจว่ามีของเล่นมากพอ ชมเชยเด็กที่เล่นอย่างเหมาะสม

ท่านต้องเข้าขัดขวางพฤติกรรมเช่นนี้ ชั้นบริหารต้องมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก อธิบายให้เด็กฟังด้วยความรักว่าเด็กจะเล่นแบบนี้ไม่ได้ แล้วค่อยดึงความสนใจไปเล่นวิธีอื่น ชมเชยเด็กสำหรับพฤติกรรมที่เหมาะสม

ดึงความสนใจของเด็กมายังสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในห้องบริหารหรือของเล่นหรือหนังสือ วิธีนี้อาจช่วยให้เด็กสงบลงได้ ถ้าเด็กไม่ยอมให้ปลอบ ท่านจงพาไปหาผู้ปกครอง